

opfordrer ham derfor til at oplyse, hvor denne Paragraph findes. Den ærede Rigsdagsmand nævnte § 12 i Loven af 19de Februar 1861, og, da jeg formoder, at det gaaer flere ærede Rigsdagsmænd som den ærede Forslagsstiller, at de hverken have Loven i Haanden eller kunne Bestemmelsen udenad, skal jeg tillade mig at oplæse denne Paragraph; den lyder saaledes: „De i §§ 3, 5 og 6 foreftrevne Betingelser for Afgangen til at drive Sønering som Styrmand eller Skipper blive uden Anvendelse paa dem, som ved denne Lovs Kundgjørelse ere berettigede til at drive saadan Næring“. Jeg troer, det er et billigt Forlangende, at man, naar man vil citere en ældre Lovbestemmelse, veed, hvad den indeholder, idetmindste, naar man vil bebreide Regjeringen, at den ikke vil modtage en Bestemmelse, med Hensyn til hvilken man paaberaaber sig, at den er i fuldstændig Overensstemmelse med den ældre Lov.

Steenstrup: Ja, jeg kan nu ikke nægte, at den Omstændighed, at jeg ikke har Lovsamlingen ved Haanden, gjør, at jeg i dette Dilemma ikke kan finde den Bestemmelse; men at Bestemmelsen findes i Lovgivningen, det staaer jeg ved; jeg har ganske vist citeret en feil Paragraph, det er klart. At den danske Søneringslov, sammenlignet med Incorporationsloven og sammenlignet med Søneringsloven for Hertugdømmene, har en Lacune, som jeg paaviste, og at der findes en Paragraph med de samme Ord, som her staaer, det staaer jeg ved; men jeg maa erkjende min Fallit, forsaavidt jeg ikke kan sige den ærede Minister, hvilken Paragraph det er.

Indenrigsministeren: Jeg troer, det er temmelig ligegyldigt, hvor det staaer; jeg paastaar paa det Allerbestemteste, at det staaer intetsteds; thi man savner netop en saadan Bemærkning for Kongeriget, og jeg har sagt, at der har været Tilfælde, hvor jeg har maattet beklage, at der ikke foreligger nogen. Det er dog ganske mærkværdigt, at den ærede Rigsdagsmand vil paastaar, at der er givet Regjeringen en saadan Bemærkning; jeg troer i alt Fald, han stulder Deviis derfor, førend han fremsætter sin Paastand med en saadan Be-

stemthed som den, hvormed han her fremsætter den ligeoverfor Regjeringen.

Steenstrup: Ja, maa jeg nu bede om Ordet, for nu troer jeg, jeg kan klare Historien.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Steenstrup: Ærede Medlemmer gjøres opmærksomme paa, at der i § 6 i den provisoriske Forordning for Hertugdømmet Slesvig, efterat der er givet Regjeringen Bemærkning til at gjøre Undtagelser i visse Tilfælde, staaer: „Forsaavidt ellers Billighed maatte tilsiige det, kunne andre Undtagelser fra de ovenstaaende Regler bevilges af Ministeriet“. Nu skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i § 12 i Søneringsloven for Danmark ogsaa er givet Regjeringen Bemærkning til at undtage fra visse Tilfælde, men der er ikke givet en saadan abstrakt Bemærkning som i § 6 i den provisoriske Lov for Hertugdømmet Slesvig. Naar nu Incorporationsloven kommer til at gjælde til 1ste April 1867, saa blive Søfolkene uheldigere stillede i de incorporerede Districter, end de vare før. Nu giver jeg den høitærede Minister Ret i, at jeg har taget feil med Hensyn til Citeringen af de enkelte Love, men i Henseende til Tanke og Realitet har jeg ikke taget feil, og jeg skal give ham Ret i, at der ikke er nogen almindelig Bemærkning i den danske Lov til at gaae udenfor de fastslaaede Regler for at undtage visse Personer. Men paa den anden Side vil jeg staae fast og blive staaende ved, at de Næringsdrivende i Søfarten i de incorporerede Districter, ved den nye Incorporationslovs Ikrafttræden, blive uheldigere stillede, end de vare iforveien, medens alle andre Næringsdrivende efter samme Lov ere forbeholdte de samme Begunstigelser, som de havde efter de tidligere Love. Derimod har jeg taget feil, idet jeg har sammenlignet de danske Søneringsdrivende med de Søneringsdrivende i Hertugdømmet Slesvig, medens det, som jeg skulde sammenholde, var de Søneringsdrivende i de incorporerede Districter med andre Næringsdrivende i de incorporerede Districter. Det, hvorpaa jeg bygger mit Endringsforslag,